U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **MUDr. H. V.**, zast. Mgr. Viktorem Hunalem, advokátem se sídlem Sokolovská 47/73, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2016, č. j. KUJCK 34410/2016/OZZL/6, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. 6. 2017, č. j. 51 A 12/2016 – 50,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 10. 7. 2017 kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2016, č. j. KUJCK 34410/2016/OZZL/6. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl jako nepřípustné odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Písek, vydanému ve věci povolení k nakládání s vodami k odběru podzemních vod.

[2] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka současně s podáním kasační stížnosti nezaplatila soudní poplatek, Nejvyšší správní soud ji usnesením ze dne 14. 7. 2017, č. j. 3 As 208/2017 – 12, vyzval k jeho zaplacení ve lhůtě jednoho týdne od doručení usnesení. Součástí usnesení bylo též řádné poučení o následcích, které nastoupí, nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen.

[3] Usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 25. 7. 2017 (viz doručenka připojená k usnesení). Lhůta jednoho týdne určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet dne 26. 7. 2017 a uplynula dne 1. 8. 2017 [srov. pravidla o počítání lhůt obsažená v § 40 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní

řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Stěžovatelka nicméně na výzvu soudu nereagovala a soudní poplatek ani do dnešního dne nezaplatila.

[4] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., „[s]*oud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*“

[5] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), „[n]*ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*“

[6] Stěžovatelka byla řádně vyzvána k zaplacení soudního poplatku a poučena o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatila, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[7] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 9. srpna 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu